

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/881/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614206982
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3614206982.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: U. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, proti odporcovi: P., s.r.o. so sídlom P. XX, XXX XX V., IČO: 35 807 598, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske zo dňa 05. mája 2015, č. k. 5C/269/2014-32, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením odložil vykonateľnosť rozsudku stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR04971/14 zo dňa 23.10.2014 až do právoplatného skončenia konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku vedeného na tamom súde pod sp. zn. 5C/269/2014. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že rozhodcovský súd mu určil zaplatiť sumu 158,19 eur, známy úrok vo výške 220,19 eur, známy úrok z omeškania vo výške 76,69 eur, poplatok vo výške 658,24 eur, úrok z omeškania vo výške 32% ročne zo sumy 158,19 eur od 29.07.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 816,43 eur od 29.07.2014 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 312 eur, trovy mediačného konania vo výške 225,87 eur, poplatok za upomienky vo výške 48 eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 388,35 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a poukázal na porušenie ustanovenia § 40 ods. 1 písm. j/ Zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Súd zistil, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah a žaloba podaná v zákonnej lehote, lebo navrhovateľ prevzal rozsudok dňa 03.11.2014 a žalobu podal 19.11.2014, teda v zákonom stanovenej lehote, a preto súd návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku rozhodcovského súdu v zmysle § 40 ods. 2 Zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní vyhovel.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý navrhol jeho zrušenie. V odvolaní vyčítal súdu prvého stupňa predovšetkým nedostatočné odôvodnenie uznesenia, vyčítal súdu prvého stupňa, že v odôvodnení napadnutého uznesenia sa obmedzil len na konštatovanie, že vyhovel žiadosti a odložil vykonateľnosť s odôvodnením existencie hrozby ujmy žalobcu, pričom konštatoval, že zmluva predložená žalobcom nevykazuje znaky spotrebiteľskej zmluvy. Vyslovil názor, že odôvodnenie plní kľúčovú funkciu práve v uznesení, ktorým sa odkladá vykonateľnosť právoplatného rozhodnutia, keďže takéto rozhodnutie súdu predstavuje mimoriadny a značný zásah do stability právnych vzťahov. Súdu prvého stupňa ďalej vyčítal, že neodôvodnil existenciu ujmy alebo jej hrozby na strane žalobcu, pretože v prípade vykonania exekúcie rozhodcovského rozsudku bude žalobcovi ponechaná suma, ktorú mu dovoľí zabezpečiť všetky základné potreby potrebné na dôstojný život. Ďalej vyslovil názor, že rozhodnutie o odklade vykonateľnosti je namieste iba vo výnimočnom prípade, pričom podanie žaloby odôvodnenie spotrebiteľským právom vo vzťahu k obchodnoprávnemu sporu atribút výnimočnosti nemá. Napokon nepovažoval za splnení ani predpoklad úspešnosti vo veci samej.

Krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Preskúmaním zistil odvolací súd, že súd prvého stupňa rozhodol o návrhu žalobcu na odklad vykonateľnosti rozsudku stáleho rozhodcovského súdu správne, pričom jeho odôvodnenie je postačujúce s prihliadnutím na ustanovenie § 157 ods. 2 v spojení s ustanovením § 169 ods. 1 O.s.p..

Súd prvého stupňa odôvodnil vyhovie návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku stáleho rozhodcovského súdu predovšetkým s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 2, 3 Zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, podľa ktorého súd, ktorý rozhoduje o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

V súvislosti s potrebou zisťovania a konštatovania dôvodov je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že možnosť odkladu právoplatného rozhodnutia je upravená jednak v ust. § 233 O.s.p. týkajúceho sa obnovy konania, ďalej ust. § 250c O.s.p. (na ktoré aj poukazuje odporca v podanom odvolaní) a rovnako aj v ust. § 243 O.s.p. (dovolacie konanie).

Pokiaľ ide o dôvody odkladu vykonateľnosti je potrebné poukázať na to, že v jednotlivých prípadoch sú priamo v príslušnom zákonom ustanovení odlišne upravené dôvody.

Ustanovenie § 233 umožňuje súdu nariadiť odklad vykonateľnosti rozhodnutia vo veci v prípade, ak je pravdepodobné, že sa návrhu na obnovu konania vyhovie. V takom prípade je potom nevyhnutné aby súd, ktorý rozhoduje o odklade aj odôvodnil pravdepodobnosť, že návrhu na obnovu konania sa vyhovie.

V ust. § 250c ods. 1 O.s.p. (konanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) je výslovne upravené, že na žiadosť účastníka môže predseda senátu uznesením vykonateľnosť rozhodnutia odložiť, ak by okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia hrozila závažná ujma.

V súvislosti s dovolacím konaním upravuje ust. § 243 O.s.p. možnosť odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia súdom, ktorý bude rozhodovať o dovolaní, a to aj bez návrhu.

Z uvedeného je zrejmé, že návrhy na odklad vykonateľnosti právoplatného rozhodnutia v súvislosti s mimoriadnym opravným prostriedkom sú zákonom formulované odlišné, z čoho možno odvodzovať aj náležitosti a predpoklady rozhodnutia súdu o odklade vykonateľnosti.

Ustanovenie § 40 ods. 3 druhá veta Zák. č. 244/2002 Z. z. nestanovuje žiadne podmienky ani predpoklady, ktorých splnenie sa vyžaduje pre vyhovie návrhu na vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku.

Predovšetkým pokiaľ ide o existenciu ujmy alebo hrozby jej vzniku na strane žalobcu, tak podľa názoru odvolacieho súdu dôvody uvádzané odporcom v odvolaní neobstoja.

Rozhodcovský rozsudok totiž v každom prípade zaväzuje povinného účastníka na finančné plnenie, ktoré má možnosť oprávnený vymáhať v exekučnom konaní, kde platí zásada, že súdny exekútor nemôže siahnúť na všetky finančné prostriedky žalobcu a teda mu bude ponechaná suma, ktorá mu dovoľí zabezpečiť všetky základné potreby pre dôstojný život, pričom žalobca má aj v exekučnom konaní k dispozícii viacero spôsobov obrany a teda jeho postavenie je chránené.

Citované zásady exekučného konania platia vo všeobecnosti v dôsledku čoho by bolo povolenie odkladu vykonateľnosti pojmovo vylúčené v konaniach o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý ukladá výlučne len peňažné plnenie. Už v žiadnom prípade sa nemožno stotožniť s názorom na odporcu, ktorý prezentuje analogicky s ustanovením § 250c ods. 1 O.s.p., t. j., že peňažný záväzok uvedený v rozhodcovskom rozhodnutí nemá úroveň závažnosti.

Pokiaľ ide o nutnosť argumentácie predpokladom úspešnosti vo veci samej, tak súd prvého stupňa konštatoval len včasnosť podania žaloby na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

Pokiaľ ide o dôvody na podanie žaloby, ktoré sú upravené v ustanovení § 40 ods. 1 Zák. o rozhodcovskom konaní tak tieto sú predmetom konania vo veci samej a súd by sa dopustil prejudikovania výsledku, resp. názoru na existenciu dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku bez vykonania akýchkoľvek dôkazov, pokiaľ by ich mal konštatovať v súvislosti s rozhodnutím o odklade vykonateľnosti.

Navrhovateľ v návrhu na začatie konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku uvádza všeobecne platné závery a zároveň aj výklad smernice rady 93/13EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a poukazuje na ustálenú judikatúru európskeho súdneho dvora ako aj súdov Slovenskej republiky, ktoré v skutočnosti v prípade ich naplnenia môžu byť dôvodom na zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ich existencia však môže byť jednoznačne konštatovaná len po vykonaní dokazovania vo veci samej.

V tejto súvislosti odporca v odvolaní v rozpore so skutočnosťou uvádza, že súd prvého stupňa konštatoval nevykazovanie znakov spotrebiteľskej zmluvy týkajúcej sa žalobcu. Súd prvého stupňa naopak v odôvodnení napadnutého uznesenia vyslovuje názor, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah.

Krajský súd preto uznesenie okresného súdu potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.